

סגן מיכאל אהוד
3332552

בן רחל ומיכאל

נולד ב- כ"ג אדר תשכ"א 11.3.1961

התגייס לצה"ל ב- 5.8.1979

שרת בגדוד "ברק" (12)

נפל ב- ט"ו אב תשמ"ב 4.8.1982

בעת מילוי תפקידו.

מיכאל אהור

בן רחל ומיכאל, נולד ביום כ"ג באדר תשכ"א (11.3.1961) במושב אחיטוב שליד חדרה. אהור סיים את לימודיו בבית-הספר הייסודי האזרחי "ייכון" שבעמק חפר. הוא לא נמשך ללימודים עיוניים ובשלב מסויים החליט ללמוד מכונאות רכב. לאחר שנה מעא שוו לא הייתה הבחירה הנכונה. הוא פנה להמשך למדיו בתיכון התיכון החדש בתניה במקומה העיונית. אהור היה חסן בגופו ואיתן ברוחו. מנעוריו ראה את עתידו כקצין בצה"ל. הוא אהב את הארץ ואת נופיה, הירבה לטoil ואף הוביל את חברי לטoilים.

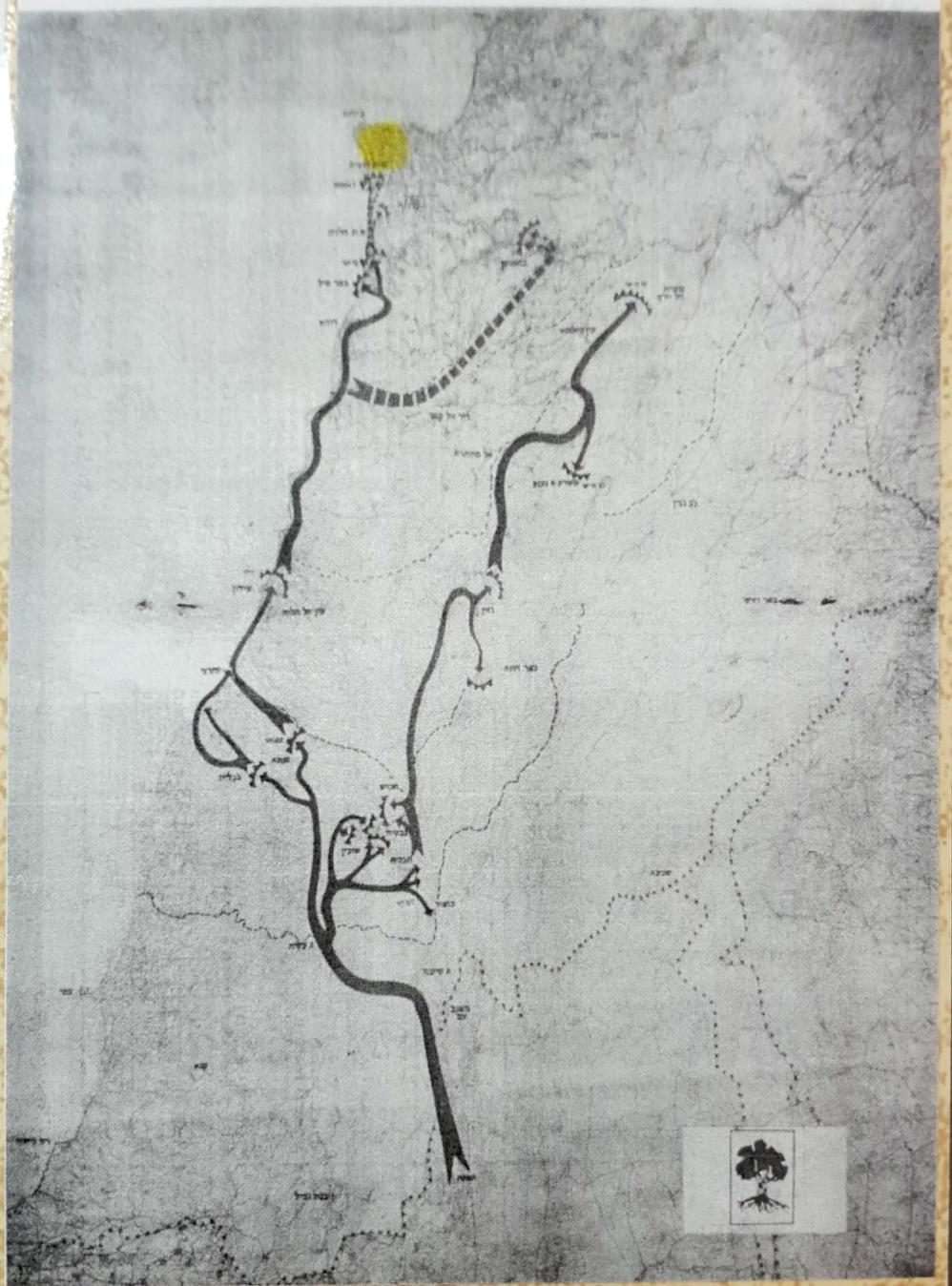
באוגוסט 1979 התגייס לצה"ל. שאiptו הייתה להגעה לשירות, אך משנכשל בגיבוש התנדבות גולני. הוא עבר אימוני טירונות והועב לסיירת מקלען. במרץ 1980 עבר קורס עניצה. חודשיים לאחר מכן עבר קורס נגמ"ש וקורס סיירם. בפברואר 1981 עבר קורס מ"כים. אהור התגלה כלוחם אמיתי, בעל כושר גוף מעולה. ביוני 1980 הועלה לדרגת רב"ט. כעבור חודשים ממספר הועלה לדרגת סמל. ביולי 1981 השלים קורס קצינים, והוענקה לו דרגת ס"ג והוא נשלה לחדרין טירונים בחטיבת גולני. אהור לא היה מרוצה מן התפקיד שהוטל עליו. הוא העידיף לפקד על יהודה לחימת בשדה ולבסוף השיג את מבקשו. בינואר 1982 חור לחטיבת גולני וקיבל פיקוד על מחלקה, שאotta נובש כיהודה לחימת מעולה. הוא העtin זה כמפקד וחן חבר לפקודו.

بعد אהבתו לצה"ל שמר אמנים גם לעבודת-האדמה. כאשר שירת ביישובי הערפון התנדב לעבוד בזמן הפנו בקיבוץ כפר-גולדוי. בחופשונו נהג אדי לטפח את הגינה שבביתו ולטפל במטע האבוקדו העעיר.

מפת הקרב

גולני-נתיבי קרבנות

מלחמות שלום הגליל

הכניסה לבנון

כיבוש שדה התעופה בביירות

הכניתה לבורג' אל-ברג'נה

הקרב בו נפל אחוד

לחמי "ברק" ופלוגת טנקים כבשו שני מוצבי מחלבים בשעות הלילה ונערכו בהם. משוחלים מהלך זה נכנסו כוחות "גבעון" והסירת לפוליה. בתום פועלות נוספת מודיעין, התקדמו כוחות "גבעון" בפיקוד המג"ד החדש צין, והחלו מנהלים קרבות אש עם סורים ומחבלים שהתבצרו בשכונה. במקביל נע כוח הסירת עבר המחנה הצבאי, וגם שם החל ירי. לקרבת השעה 7 בבוקר, הושלמו המשימות והיעדים היו בידי כוחותינו. במהלך הלחימה נחרב חיל אחד ונפצעו ארבעה.

משעות הבוקר המוקדמות של ה-4 באוגוסט הנחיתו הסורים והמחבלים ארטילריה כבדה ומרוכזת לעבר היעדים החדשניים שבידינו. הארטילריה נפלה גם באיזור הדרומי יותר, בסביבות נמל התעופה. שני נגמשי"ם של "הובוקאים הראשונים" ושל הסירות נפלו מפצעות ישירות וכמה חיילים נפצעו.

בהתיעצחות מפקדים הוחלט שגדוד "גבעון" יהיה אחראי על גזרת "השכונה" ואילו פלוגות העורב תتمוקם במחנה הצבאי. שאר הכוחות שפלו בשטח בקרבות הלילה, נערכו לתנועה בהזרה לגזרת נמל התעופה.

במקביל לזרזת הכוחות, החלה ניחתת אש עזה של מרגמות 81 ו-120 מ"מ מכיוון בורג' אל-ברג'נא. אחד הפגאים פגע בנגמ"ש של "ברק", אשר חנה ביחד עם נגמשי"ם וטנקים נוספים בUserCode שמצפון לגבעת החמרה. מן הפגיעה הישירה נהרגו ארבעה חיילים ונפצעו אחרים. החובש הפלוגתי חש קדימה. כדי לחוץ את הנפגעים ונחרב במטה האש הבא. לידו נהרגו עוד חיילים, שאף הם מיהרו לעזרת חביריהם הפצועים. במנצ' שני, הנמצא אף הוא באותו גזרה, נהרגו ונפצעו חיילים נוספים כתוצאה מן האש הקטלנית הנוראית מבורג' אל-ברג'נא. בסך הכל נהרגו בגזרה זו 13 חיילים, 9 מהם חיילי פלוגה ג' של "ברק". תדהמתו ויגנו נפלו על הגדור ועל החטיבה כולה ביום ה-4 באוגוסט 1982.

המח"ט על חיילי גולני:

"אין כמוهم בעולם. הם פשוט נחדרים!"

במלחמה הנוכחית ביצעו את התרגיל החטיבתי המועד, אלא שתרגיל זה היה "על רטוב"...
לכל אורך הקרבנות לא איבדו חיילי החטיבה כלם אנוש. יש לי עליהם רק מילים טובות. הם עשו את כל מה שחוותה שהם מסוגלים לעשות ובעוראה הטובה ביותר.
הlcנו בתיכום רב, באילתור וביזמה, תוך ניסיון להביא פתרונות לא שיגרתיים לביעות השונות.
המשימות העיקריות שהוטלו על גולני היו המהלך הקשים ביותר של המלחמה, ועוד ידובר בהם הרבה.

לוחמי גולני

יש האומרים שבמלחמת "שלום הגליל" נתגלתה חטיבת גולני במשמעות מה轟轟烈烈 והרעה על ראשיהם מכל עבר ובכתבות הרבות שפורסמו באזעיה התקורת, סופר בהרחבה על תרומתה הנכבדה של החטיבה במלחמה זו. לי, כמפקד החטיבה, לא היו הפתעות במלחמה. אישית לא חששתי לרגע כאשר הוטלנו לשדה המعرקה כדי לבצע ולהשלים משימות קשות. אני מכיר את החטיבה, יותר מזה – אני מכיר אתכם וידוע ממי יוכלו תCKER. במרוצת שלושת השבועות בהם נלחמנו מילאתם אחר כל הציפיות ולא איזבטים. את המחמות – שאותם ראוים להן – קיבלתם כבר משר הבטחון, מהרטט"ל, מאלו הפיקוד ומפקיניט בכירים אחרים. בצה"ל. ואילו אני, כמפקד, אוכל להביע את הערכת העומקה לכם רק במללה אחת: תודה.

חוبرا זו מתארת את אשר עבר על החטיבה בתקופת המלחמה, והיא מצורת נאותה למשפחת הלוחמים של גולני. השתדלנו לכלול בתוכה את כל האירועים, אף שבמסגרת זו קרצה הירעה מלהכיל.

עשינו את שהוטל علينا במלחמה, אך בנטייב הקרבות הותרנו קורבנות רבים. 46 חברים נשק נפלו במערכות לבנון. רבים רבים נפצעו, וחלקם מאושפזים עדין בתתי- החולים. אנו מרכיבים ראש לזכר הנופלים ומשגירים איחולי רפואי שלמה לפצועים.

גולני הייתה ונותרה משפחה מילודת, אשר לעולם לא תשכח את אלה שאינם. יהי זכרם ברוך.

אל"ם ארויו
מפקד החטיבה

המח"ט, אל"ם ארויו, בשיחה עם חייליו

הרמטכ"ל, רב-אלוף רפאל איתן, בשיחה עם חיילי החטיבה באחד המוצבים הקידמיים, ליד נמל התעופה של ביירות: "ברצוני לשבח את לחימתכם. אתם ממשיכים מסורת מפוארת של חטיבת חיר' מעולה. אין חיילי חיר' כמוכם בעולם, והאמינו לי – את הלחמות בעולם המערבי אני מכיר".

אלוף פיקוד הצפון, אלוף אמיר דרורי, ביסודר הפרידה של החטיבה בנמל התעופה של ביירות: "אי-אפשר היה להשיג את יעדיו מלחתת 'שלום הגליל' ללא הקובנות של גולני. בכל פעם שהיינו זוקקים לחייבים מעולים לביצוע משימה קשה – פנו לנו לחטיבה, והיא לא ה挫ה. אתם בוחלת ראויים לקודמים. הוכחתם פעמיים נוספת שאין כמו גולני".

מפקד החטיבה, אלוף משנה ארונין, בראיון ל"במחנה": "אין לי מלים לתאר את חיילי גולני. הם צעירים בגיל, אך מבוגרים בנפשם. לא עשינו הכנות מיוחדות למלחמה, אבל הם קיבלו אותה בזרחה בוגרת וידעו לדוחק את השcoal והכאב על אובדן חברים בזמן הקרב ולהמשיך קדימה. הם ידעו להסתער תוך הדחף הפחד. בשוק הקרבות הם התגלו במלוא אנושיותם כאשר ניצלו את מרבית זמן החופשות הקצרות לביקור חברותם הפצועים והמשפחות השcoolות. ייחודה צבאיות נבחנת ב מבחן המלחמה, ובכל המבחנים בעבר וגם במהלך המלחמה זו עמדו החטיבה בזרחה טובה מאוד. 'יוצאת מן הכלל' – את זאת אני מרצה לאחרים להגיד".

היה לו מילוי של כ- 61 / 3 / 11 במושב אחיהוות לפני בית ספר יגודה יבורג בית ספר אוזורי עיר אודרי פולס לא נמשך ללימודים היעוגניים וכן בשל מוגבלות תחילה אותה דרשה למלמד רקען אודרי החל למדוד מכונאות רכב אך לאחר שנה הגיעו אליו שעתם שיקדש את עתודה אודרי עבד את לימודיו המכונאות ו借此 למדוד בית ספר אספארדי כראוי להשלימה את הדרגות אודרי סיים את לימודיו ב- 1979 ובאזורוט חתיכים לבנון, אודרי שאר לחטקלל לשירותו ולפניהם גוזן חיל להמתן בשיפור כושרו הבודני, ביחסתו הבינומית נאמר לו שם יכול ביצועו לשירותו הוא גוזן לחיל שריון. אודרי לא ראה עצמו כמיידונאי פולס אלא כאיש בתחום מוכשר, לכן חילתו לחילו רגולני ושם להגיון לסייע לסייע גולני.

במהלך אודרי בזק נחגור לו שהוא שייך לפלוגה אקשר. אודרי נלחם ברכוב ברוע הגזירות בגוזן והכנע את מפקדיו להעבידו בגולני. הוא החל להמתן הרבה רבות ולהשקייע כראוי להוכיח את כפודותו להיות בגולני מפקדיו אשר הבחינו בכך המליך על העברתו בגולני ולאחר 3 חודשים מילודו עזם למבצעי הסירתם.

אודרי התקבל לסייעת והחל את המסלול במגיסט. אודרי היה גבוה מאוד ובשל מבנה גוף מיוחד היה לו כושר גופני בלתי רגיל ולא אחת שמעתי את חבריו מתפעלים מכושרו. בסוף המסלול השמלה במספר הסיום של 120 ס"מ כפי שנחוג בסירתם ולמחמת בא הביתה.

לא יכולתי להאמין שהאדם שኒיגב מולי סיים רק אטמול מעס כה ארוך ומגיע מבלתי שחדרב נזקנו בו, בד"כ בנסיבות כה ארכוכים וקשיים חזרים החיללים בצלעה, עם יבלות והתקופות, אין אודרי לא נראה כאדם שהמאורעות של יום אטמול השפיעו עליו כל זאת הודות לכושרו הבודני קבוצה.

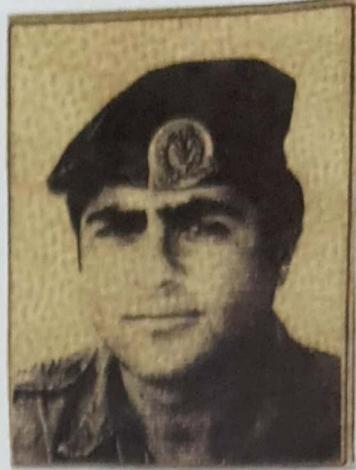
אודרי אהב מאוד את הצבע וניסתה לשכנע בני נוער רבים שיתנדבו ליחידות קרביות. יהוא פולס לא התරברב בהצלחותיו בעבודות שכונע אלה ולימיטים נודע לי הדבר מפני חבריו ובני נוער שאחם תRIX-ליח לשכנע. הדבר לא הפליא אותו כלל מכיוון שגם שיכנע אודרי לצאת לקורס קצינים ב- 1980.

בשאודי היה בקורס צניחה בסירה הואפגש שם את חברו הטוב מהמושב, יואב, יואב, שהיה גם בן כיתתו יואב שרת בצדננים ושניהם נהגו להחליף חוויות מהвой צבאי.

בצניחתם הראשונה עלו שנייהם יחד למפטום לפצח החכוף יואב והרים אסימון מרכזת המפטום, הנטה נגיעה את האסימון בכך ידו של אודרי וביקש ממנו להתרIOR להוריו אם יקרה לו משהו, באותו ענין רиск יואב את רגלו. אודרי פולס לא השתמש באותו אסימון, הוא תמיד שמר את האסימון לזכורת. יואב החלים לאחר שנה מפציעתו אף לא יכול להיות ביחידה קרבית. גם במקומו של יואב הצליח אודרי לשכנעו להיות קצין אפילו מבחנו.

בסוף המסלול החלטת אודרי על המשך דרכו בצבא קצין. הוא אהב את הסירות אך ידע שם יילך ק- 1981 פג'ם ורם קצינים הוא לא גיחזר ליחידתו. אודרי החליט לצאת לקורס על אף ההקלבה. ב- 1981 פג'ם את הקורס והדריך פירונים בזק (חמונהץ 1).

לאודרי היו תוכנות רבות שעזרו לו להיות קצין מעולה, הוא תמיד עמד על שלו בשתייה בטוח ב- 1980-דקתו נלחם רבות למען חייליו DAG רבות לחייליו. אודרי לא פחד לומר את השגותינו לפועלות

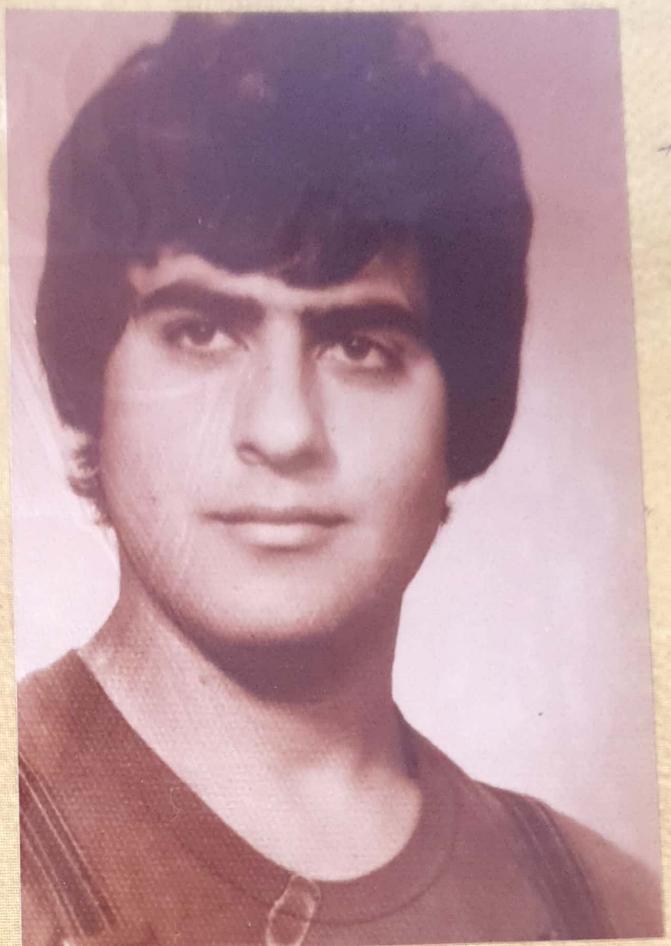
פלוגתנו של אודי שידעה ימים קשים לבנון דחאה לשבע גופש בסוף يولוי 82 בעכו . בסוף אותו שבוע אודי חזר הביתה ופלוגתו חזרה לבנון , כשאודי החקר הביתה האלהי לחבין בדרגות הסגן החדש שלו , נגשתי למטבח ומלאתי קנקן מים כדי לשפר עלייו כפי שנוהג לעשות בזבאןAMI שהבחינה בי זהירה את אודי מבעוד מועד בר שرك טיפוח מעטוח פגע בו ,AMI בעסה עלי מאוד אך אודי הסביר לה שכך נהוג לעשות בזבאן למקבלי דרגות חדשות .

זו היתה חופהו האחורה של אודי וזוז היחם הפעם היחידה שראינו את אודי בדרכו החדש . באותו שבת נסע אודי עם חבריו לים , וباותו בוקר התקשרו אליו מיחידתו וביקשו להודיע לו שעלו לחזור מיד לבנון (מאוחר יותר נודע לי שהיתה חכנית להיכנס לבירות) . אודי היה באותו זמן בים ולא ידע על הקפזה זו ,AMI תכננה לומר לו על שיחת טלפון זו מאוחר יותר כדי שינוע עוצם בביית אך אחורי הקפזה סיפרה לו על כך ומיד אודי החל באריזת חפציו , אודי אכל ארוחה חפוצה ויצא בדרךו האחורה , כל הניסיונות לשכנעו להשאר עוד קצת בבית עלו בתוהו . ארבעה ימים מאוחר יותר ראיינו את אודי בטלוויזיה מבט ככח צה"ל שמנע מהאו"מ להיכנס לבירות שמחנו כולנו לראותו מסווגה זה אישור לכולנו שאודי הגיע ליחידתו בשלום (מאוחר יותר נודע לנו שהוא יומם נפילתו) .

אחרת נודע לנו על נפילתו של אודי .

נפילתו הייתה אבידה קשה לכל ידידיו מכרייו ובני משפחתו חייליו ומפקדיו , חלום שמורים על קשר עם המשפחה עד היום . קשר זה של ידידיו הוא נמהגדולה מאוד עבוריינו , היא משמשת סعد נפשי עבור משפחתי השכול בר אננו יוזעים שעדיין זוכרים את קירנו ומשתפים אתנו באבלנו .

אורגד מיכאליז'יל